

Simone Veil (13 lipca 1927 w Nicei - 30 czerwca 2017 w Paryżu)

Ta francuska polityk z Nicei,

orędowniczka pięknej idei,

każdej kobiecie

wolno jest przecie

być panią swego losu kolein.

(ebs)

Simone Veil - Francuska polityk, w latach 1974-1979, sprawując funkcję ministra zdrowia w rządzie Valéry Giscard d'Estainga, przyczyniła się do liberalizacji prawa aborcyjnego oraz zainicjowania działań zmierzających do pełnego równouprawnienia kobiet we Francji. W 1979 jako pierwsza kobieta została wybrana na przewodniczącą Parlamentu Europejskiego. Jako była więźniarka obozu Auschwitz-Birkenau przewodniczyła Fundacji Pamięci Shoah.

Urodziła się 13 lipca 1927 w Nicei. W czasie wojny zatrzymana w marcu 1944 w łapance wraz z siostrą i matką została deportowana do niemieckiego obozu koncentracyjnego Auschwitz-Birkenau, gdzie przebywała do wiosny 1945 i gdzie zginęła jej matka.

Po wojnie podjęła studia prawnicze. W 1957 pracowała w Ministerstwie Sprawiedliwości. W 1970 objęła funkcję sekretarza generalnego Najwyższej Rady Sądownictwa, gdzie zajmowała się między innymi reformami sądownictwa, administracją penitencjarną oraz zagadnieniami reedukacji przestępców.

W 1974 została mianowana przez prezydenta Valéry'ego Giscarda d'Estainga ministrem zdrowia. Była drugą kobietą, która została ministrem w dziejach Francji po Germaine Poinso-Chapuis w 1947. Sprawując tę funkcję, przyczyniła się do rozpowszechnienia dostępności środków antykoncepcyjnych oraz do uchwalenia w 1975 słynnej "ustawy Veil" o dopuszczalności przerywania ciąży na życzenie kobiety

W 1979 została wybrana do Parlamentu EWG w pierwszych wyborach powszechnych do tego zgromadzenia, kandydując z ramienia liberałów. Jako pierwsza kobieta została następnie wybrana na przewodniczącą parlamentu na okres dwu i pół lat. W Parlamencie Europejskim zasiadała do 1993, kiedy to premier Edouard Balladur powołał ją na stanowisko sekretarza stanu, ministra spraw społecznych i zdrowia.

W 1998 została mianowana członkiem Rady Konstytucyjnej Republiki Francuskiej. Uonorowana wieloma

nagrodami i odznaczeniami, w dalszym ciągu zaangażowana w działalność proeuropejską, wspiera liczne stowarzyszenia i fundacje. Przewodniczyła między innymi Fundacji Pamięci Shoah.

W 2008 została powołana do Akademii Francuskiej na wakat po premierze Pierze Messmer. Wybrano ją 22 głosami na 29 głosujących. Pozostałe oddane głosy to 5 białych kartek i 2 białe z zaznaczonym krzyżem. Wybór miał miejsce przy proteście ruchu obrony życia Laissez-les-vivre (Pozwólcie im żyć).

<https://www.youtube.com/watch?v=NvCPS4WGt7Q>

Zmarła 30 czerwca 2017 w Paryżu.

<https://www.youtube.com/watch?v=oiTBr5jLGyw>